

A na tú truhľu
stříbrné věko,
aby věděli potom, kdo je to, ajadum pajadum, potom, kdo je to.

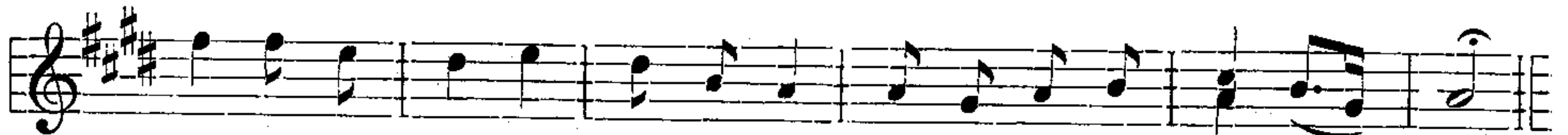
A na to věko
zelený věnec,
aby věděli, že su mládenec, ajadum pajadum, že su mládenec.

1487.

Z Velké.

Mírně.

A - ni ta - dy nebudem, a - ni domu ne - půj - dem,

ej, mo - ja mi - lá ve - se - lost', skoro - li ťa bu - de dost'.

Ani tady nebudem,
ani domu nepůjdem;
ej, moja miľá veselost',
skoro-ľi ťa bude dost'.

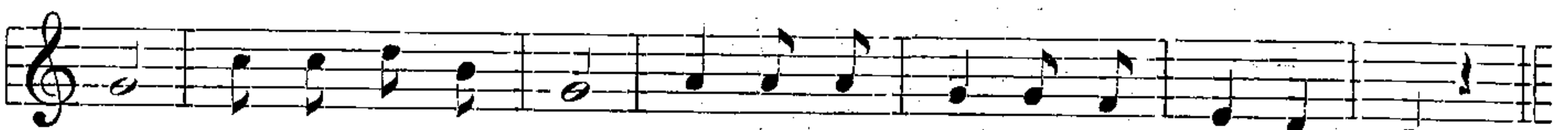
Nechodme dom, budme tu,
šak nás krpce nehnětú,
ej, napíme sa, napíme,
šak sa ešte vyspíme.

1488.

Z Bohonic.

Já jož mosím domu hit, abech nebel doma bit, vod svýho pá -

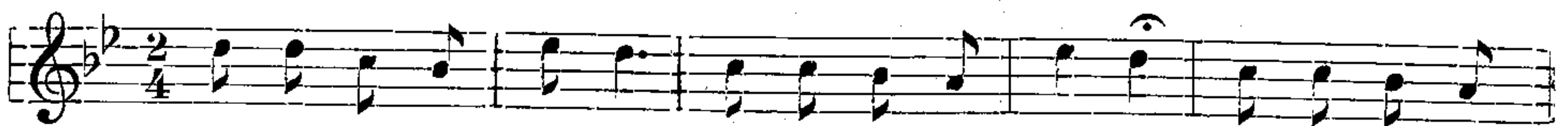

na, že sem do rá - na v bohoňské hos - podě vostal pit.

1489.

Z Mútěnic.

Bart. II. 292.

Dostí volně

Podme, chlápci, domu, už nám čas u - chá - zí, už tá jas - ná

vězda, za ho - ry za - chá - zí.